

VYKONÁVACIE NARIADENIE KOMISIE (EÚ) 2015/1831

zo 7. októbra 2015,

ktorým sa stanovujú pravidlá uplatňovania nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1144/2014 o informačných a propagačných akciách týkajúcich sa poľnohospodárskych výrobkov uskutočňovaných na vnútornom trhu a v tretích krajinách

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1144/2014 z 22. októbra 2014 o informačných a propagačných akciách týkajúcich sa poľnohospodárskych výrobkov uskutočňovaných na vnútornom trhu a v tretích krajinách a o zrušení nariadenia Rady (ES) č. 3/2008⁽¹⁾, a najmä na jeho článok 4 ods. 3, článok 13 ods. 2 druhý pododsek, článok 14 ods. 1 druhý pododsek a článok 25,

kedže:

- (1) Nariadením (EÚ) č. 1144/2014 sa zrušilo nariadenie Rady (ES) č. 3/2008⁽²⁾ a stanovili sa v nám nové pravidlá vzťahujúce sa na informačné a propagačné akcie týkajúce sa poľnohospodárskych výrobkov uskutočňované na vnútornom trhu a v tretích krajinách. Takisto sa v nám Komisia splnomocňuje na prijímanie delegovaných a vykonávacích aktov v tejto súvislosti. Na zabezpečenie bezproblémového fungovania nového právneho rámca a jeho jednotného uplatňovania je potrebné prijať určité pravidlá prostredníctvom takýchto aktov. Predmetné akty by mali nahradíť nariadenie Komisie (ES) č. 501/2008⁽³⁾, ktoré sa zrušuje delegovaným nariadením Komisie (EÚ) 2015/1829⁽⁴⁾.
- (2) Informačné a propagačné akcie by nemali byť zamerané na pôvod. Napriek tomu možno podľa článku 4 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 1144/2014 za určitých podmienok uviesť pôvod výrobkov. Mali by sa stanoviť pravidlá na zabezpečenie konkrétného tohto, aby údaj o pôvode neoslabil hlavné posolstvo jednotlivých programov Únie.
- (3) V záujme zamedzenia rizika nedorozumení v cieľovej skupine, pokiaľ ide o rozdiel medzi všeobecnou kampaňou, pri ktorej sa uvádzajú zmienky o pôvode, a kampaňou vzťahujúcou sa na konkrétné výrobky s chráneným zemepisným označením zaregistrované v systémoch kvality Únie, by údaje o pôvode mali byť obmedzené na údaj o krajine pôvodu. Napriek tomu by pri zohľadnení zoznamu oprávnených systémov stanovených v článku 5 ods. 4 nariadenia (EÚ) č. 1144/2014 malo byť možné uviesť pôvod aj iným spôsobom, než údajom o krajine pôvodu pri daných konkrétnych systémoch. Navyše by malo byť možné uviesť pôvod na vyššej úrovni, než na úrovni krajiny, napríklad severská, alpská alebo stredozemná oblasť, čo zodpovedá pojmom, ktoré sú všeobecne známe na území celej EÚ.
- (4) Informačné a propagačné akcie by nemali byť zamerané na obchodné značky. Napriek tomu možno podľa článku 4 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 1144/2014 pri určitých operáciách a za určitých podmienok uviesť obchodné značky výrobkov. Zobrazenie obchodných značiek by malo byť obmedzené na podujatia ako sú predvádzania a ochutnávky, teda na činnosti, ktorých konkrétnym účelom je zvýšenie objemu predaja, a na súvisiaci informačný a propagačný materiál vystavený počas uvedených konkrétnych činností. Mali by sa stanoviť pravidlá, ktorými sa zabezpečí, aby všetky obchodné značky boli rovnako viditeľné a aby ich grafické tvárvanie bolo menšie než hlavné posolstvo kampane Únie. Aby sa zabezpečilo zachovanie povahy opatrení, teda že nie sú zamerané na obchodnú značku, mali by sa zaviesť pravidlá, ktorými sa zabezpečí zobrazenie viacerých obchodných značiek, s výnimkou náležitej opodstatnených okolností, a maximálne obmedzenie plochy vyčlenenej pre obchodné značky v komunikačnej zóne.
- (5) V nariadení (EÚ) č. 1144/2014 sa navrhujúcim subjektom umožňuje realizovať určité časti ich programov. Mali by sa stanoviť pravidlá uplatňovania uvedených ustanovení.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 317, 4.11.2014, s. 56.

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 3/2008 zo 17. decembra 2007 o informačných a propagačných akciach na podporu poľnohospodárskych výrobkov na vnútornom trhu a v tretích krajinách (Ú. v. EÚ L 3, 5.1.2008, s. 1).

⁽³⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 501/2008 z 5. júna 2008, ktorým sa stanovujú podrobne pravidlá uplatňovania nariadenia Rady (ES) č. 3/2008 o informačných a propagačných akciach na podporu poľnohospodárskych výrobkov na vnútornom trhu a v tretích krajinách (Ú. v. EÚ L 147, 6.6.2008, s. 3).

⁽⁴⁾ Delegované nariadenie Komisie (EU) 2015/1829 z 23. apríla 2015, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1144/2014 o informačných a propagačných akciach týkajúcich sa poľnohospodárskych výrobkov uskutočňovaných na vnútornom trhu a v tretích krajinách (pozri stranu 3 tohto úradného vestníka).

- (6) Jednoduché programy sa majú realizovať v rámci zdieľaného hospodárenia medzi členskými štátmi a Úniou v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1306/2013 (¹), zatiaľ čo kombinované programy sa majú finančovať podľa pravidel priameho hospodárenia v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012 (²). Vzhľadom na skutočnosť, že jeden navrhujúci subjekt by mohol mať ako jednoduché, tak kombinované programy, by sa pravidlá realizácie oboch typov programov mali lísiť čo najmenej. Preto by sa na jednoduché programy mali vzťahovať pravidlá rovnocenné ustanoveniam nariadenia (EÚ, Euratom) č. 966/2012 týkajúcim sa grantov na kombinované programy, ako je napríklad neexistencia požiadavky zložiť zábezpeku na zaručenie uspokojivého plnenia zmluvy.
- (7) Za správnu realizáciu jednoduchých programov, ktoré vybraла Komisia, sú zodpovedné členské štáty. Malo by sa stanoviť, že sa určia vnútrostátné orgány zodpovedné za vykonávanie tohto nariadenia. V záujme zabezpečenia jednotných podmienok by sa mali stanoviť pravidlá uzatvárania zmlúv na účely realizácie vybraných jednoduchých programov. Na tento účel by Komisia mala členským štátom poskytnúť vzor zmluvy a na uzatvorenie zmlúv by sa mala stanoviť primeraná časová lehota. Vzhľadom na rozmanitosť typov opatrení, ktoré môžu byť súčasťou programu, by sa však mala stanoviť flexibilita pri dátume začatia realizácie programu.
- (8) V záujme riadneho finančného hospodárenia by sa navrhujúcim a vykonávajúcim subjektom mala uložiť povinnosť uchovávať záznamy a inú podkladovú dokumentáciu potrebnú na preukázanie správnej realizácie programu a oprávnenosti vykázaných nákladov na financovanie zo zdrojov Únie.
- (9) Členské štáty by mali kontrolovať realizáciu jednoduchých programov v súlade s nariadením (EÚ) č. 1306/2013. Ďalej by mali mať povinnosť schváliť výber vykonávacieho subjektu pred uzavretím zmluvy s predmetným navrhujúcim subjektom a skontrolovať žiadosti o platbu pred vykonaním platby. S výnimkou žiadostí o zálohovú platbu by všetky žiadosti o platbu mali obsahovať aj finančnú správu s podrobne uvedenými oprávnenými nákladmi, ktoré vznikli navrhujúcemu subjektu, správu o technickej realizácii programu, a pri žiadostiach o platbu zostatku aj hodnotiacu správu.
- (10) V záujme zjednodušenia a zmiernenia administratívnej záťaže by sa obdobia, na ktoré sa priebežné správy a zodpovedajúce žiadosti o platbu vzťahujú, mali stanoviť na jeden rok. Takisto by sa pri žiadosti o úhradu určitých súm malo predložiť osvedčenie o finančných výkazoch, ktoré ydal nezávislý a kvalifikovaný audítork. Osvedčenie by malo členským štátom slúžiť ako dôkaz oprávnenosti vykázaných nákladov.
- (11) Na to, aby členské štáty mohli overiť, či materiál vyrobený pri vykonávaní daného programu splňa právne predpisy Únie podľa článku 14 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 1144/2014, predovšetkým ustanovenia o hlavnom posolstve Únie, a či sa na ňom uvádzajú pôvod a obchodné značky, by sa mala stanoviť povinnosť predložiť členskému štátu použitý materiál vrátane vizuálneho materiálu.
- (12) Mali by sa stanoviť úpravy zálohových platieb, aby sa pre navrhujúce subjekty zabezpečila počiatočná hotovosť. Na účinnú ochranu finančných záujmov Únie by zálohové platby mali byť podmienené zložením zábezpeky. Takáto zábezpeka by mala zostať platná až do vyplatenia zostatku, keď bude zúčtovaná aj záloha. Pre navrhujúce subjekty so sídlom v členských štátoch, ktoré prijímajú finančnú pomoc, môže byť komplikované zložiť zábezpeku na celú sumu, ktorá im môže byť vyplatená ako záloha, a preto by sa mali stanoviť osobitné ustanovenia, na základe ktorých budú môcť dostať zálohu v dvoch častiach.
- (13) V záujme riadneho finančného hospodárenia by sa mala stanoviť požiadavka, že zálohové a priebežné platby musia zostať na nižšej úrovni než je celkový príspevok Únie s bezpečnostnou rezervou.
- (14) Na základe nadobudnutých skúseností by sa mal určiť obsah kontrol na mieste, ktoré majú vykonať členské štáty, a konkrétnie ich frekvencia, rozsah a miesto. Preto je primerané vyžadovať, aby pri každom programe prebehla

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1306/2013 zo 17. decembra 2013 o financovaní, riadení a monitorovaní spoločnej polnohospodárskej politiky a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 (Ú. v. EÚ L 347, 20.12.2013, s. 549).

(²) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012 z 25. októbra 2012 o rozpočtových pravidlach, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie, a zrušený nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Ú. v. EÚ L 298, 26.10.2012, s. 1).

kontrola na mieste minimálne jedenkrát počas jeho realizácie. Vzhľadom na skutočnosť, že informačné a propagačné činnosti sa realizujú v rôznych časoch a často majú obmedzené trvanie, ako aj na skutočnosť, že určité programy sa realizujú mimo členského štátu pôvodu navrhujúceho subjektu alebo mimo Únie, by sa kontroly na mieste mali vykonávať v priestoroch navrhujúceho subjektu a prípadne aj v priestoroch vykonávacieho subjektu.

- (15) Úroková sadzba v prípadoch neoprávnených platieb by sa mala zladiť zo zodpovedajúcou úrokovou sadzbou uplatnitel'ou pri kombinovaných programoch.
- (16) Na posúdenie účinnosti a efektívnosti informačných a propagačných programov by sa mali priať ustanovenia vyžadujúce, aby navrhujúce subjekty aj členské štáty primerane monitorovali a hodnotili programy, ako aj celkovú výkonnosť politiky propagácie.
- (17) Opatrenia stanovené v tomto nariadení sú v súlade so stanoviskom Výboru pre spoločnú organizáciu poľnohospodárskych trhov,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Predmet úpravy

V tomto nariadení sa stanovujú vykonávacie pravidlá uplatňovania nariadenia (EÚ) č. 1144/2014, pokiaľ ide o viditeľnosť údaju o pôvode a obchodných značiek pri jednoduchých a kombinovaných programoch, ako aj pravidlá pre prípad, keď navrhujúci subjekt môže mať povolenie realizovať určité časti jednoduchého programu.

Takisto sa v ňom stanovujú osobitné pravidlá uzatvárania zmlúv, riadenia, monitorovania a kontrolovania jednoduchých programov, ako aj systém ukazovateľov na posúdenie vplyvu informačných a propagačných programov.

KAPITOLA II

SPOLOČNÉ USTANOVENIA PRE JEDNODUCHÉ A KOMBINOVANÉ PROGRAMY

ODDIEL 1

Viditeľnosť údaju o pôvode

Článok 2

Všeobecné požiadavky na údaj o pôvode vo všetkých informačných a propagačných materiáloch

1. Hlavným posolstvom programu musí byť posolstvo Únie, a teda nesmie byť zamerané na konkrétny pôvod.
2. Prípadné údaje o pôvode musia spĺňať tieto kumulatívne podmienky:
 - a) nesmú mať za následok obmedzenie voľného pohybu poľnohospodárskych a potravinových výrobkov, čo by znamenalo porušenie článku 34 Zmluvy o fungovaní Európskej únie;
 - b) nesmú motivovať zákazníkov ku kúpe domácich výrobkov len z dôvodu ich pôvodu a musia zahŕňať osobitné vlastnosti výrobku, nielen samotný pôvod a
 - c) musia dopĺňať hlavné posolstvo Únie.

3. Hlavné posolstvo Únie programu nesmie byť zatienené informáciami týkajúcimi sa pôvodu výrobku, napríklad vo forme obrázkov, farieb, symbolov či hudby. Údaj o pôvode sa musí zobraziť v inej časti než v časti vyčlenenej pre hlavné posolstvo Únie.

4. Údaj o pôvode na informačných a propagačných materiáloch môže byť len vizuálny materiál. Údaj o pôvode nemôže mať podobu audiomateriálu.

Článok 3

Konkrétnе údaje o pôvode na informačných a propagačných materiáloch podľa článku 4 ods. 2 písm. a) a b) nariadenia (EÚ) č. 1144/2014

1. Údaj o pôvode na informačných a propagačných materiáloch podľa článku 4 ods. 2 písm. a) a b) nariadenia (EÚ) č. 1144/2014 môže zahŕňať len krajinu pôvodu, teda názov členského štátu, alebo všeobecne známe označenie vyšej úrovne. Údaj o pôvode môže byť výslovny alebo nepriamy.

2. Musia sa dodržať podmienky stanovené v článku 4 ods. 2 písm. a) a b) nariadenia (EÚ) č. 1144/2014 a musí sa zohľadniť veľkosť a umiestnenie textu alebo symbolu vrátane obrázkov a celkovej prezentácie týkajúcich sa pôvodu v porovnaní s veľkosťou a umiestnením textu alebo symbolu vzťahujúceho sa na hlavné posolstvo Únie programu.

Článok 4

Údaje o pôvode na informačných a propagačných materiáloch týkajúcich sa systémov oprávnených podľa článku 5 ods. 4 písm. c) a d) nariadenia (EÚ) č. 1144/2014

1. Pri informačných a propagačných akciách, v ktorých sa uvádzajú systémy oprávnené podľa článku 5 ods. 4 písm. c) nariadenia (EÚ) č. 1144/2014, sa môže názov najvzdialenejších regiónov uvádzať v súvisiacich grafických symboloch za predpokladu splnenia podmienok stanovených v delegovanom nariadení Komisie (ES) č. 179/2014⁽¹⁾ a v súvisiacich vizuálnych materiáloch za predpokladu, že spĺňajú podmienky stanovené v článku 4 ods. 2 písm. a) a b) nariadenia (EÚ) č. 1144/2014.

2. Odchylné od článku 3 ods. 1 sa pri informačných a propagačných akciách, v ktorých sa uvádzajú systémy oprávnené podľa článku 5 ods. 4 písm. d) nariadenia (EÚ) č. 1144/2014, v prípade, ak sa v ich názve uvádza pôvod, môže uviesť konkrétny pôvod za predpokladu, že spĺňajú podmienky stanovené v článku 4 ods. 2 písm. a) a b) nariadenia (EÚ) č. 1144/2014.

ODDIEL 2

Viditeľnosť obchodných značiek

Článok 5

Všeobecné požiadavky

1. Obchodné značky uvedené v článku 4 nariadenia (EÚ) č. 1144/2014 sa chápu ako ochranné známky vymedzené v článkoch 4 a 66 nariadenia Rady (ES) č. 207/2009⁽²⁾ alebo v článku 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/95/ES⁽³⁾.

⁽¹⁾ Delegované nariadenie Komisie (EÚ) č. 179/2014 zo 6. novembra 2013, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 228/2013 vzhľadom na register hospodárskych subjektov, výšku pomoci udelennej na uvádzanie výrobkov na trh mimo ich oblasti výroby, grafický symbol, osloboodenie od dovozného cla vzťahujúce sa na určitý hovädzí dobytok a financovanie určitých opatrení súvisiacich so špecifickými opatreniami zameranými na poľnohospodárstvo najvzdialenejších regiónov Únie (Ú. v. EÚ L 63, 4.3.2014, s. 3).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochranej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, 24.3.2009, s. 1).

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/95/ES z 22. októbra 2008 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok (Ú. v. EÚ L 299, 8.11.2008, s. 25).

2. Obchodné značky propagovaných výrobkov navrhujúcich subjektov smú byť viditeľné len počas predvádzania a ochutnávok.

Uplatňuje sa toto vymedzenie pojmov:

- a) „predvádzanie“ znamená všetky prostriedky na predvedenie prednosti daného výrobku alebo systému potenciálnym zákazníkom s cieľom motivovať ich k zakúpeniu výrobkov na veľtrhoch alebo medzipodnikových podujatiach a na webových stránkach;
- b) „ochutnávky“ sú akékoľvek činnosti, pri ktorých potenciálny zákazník môže výrobok ochutnať na veľtrhoch alebo medzipodnikových podujatiach alebo v miestach predaja.

3. Obchodné značky môžu byť viditeľné aj na informačnom a propagačnom materiáli vystavenom alebo distribuovanom počas predvádzania a ochutnávok.

4. Navrhujúce organizácie, ktoré vystavujú obchodné značky, musia splňať tieto podmienky:

- a) v žiadosti o program odôvodnia, prečo je uvedenie obchodnej značky potrebné na dosiahnutie cieľov kampane, a potvrdia, že značka je vystavená len počas predvádzania a ochutnávok;
- b) vedú záznamy o tom, či všetci členovia dotknutého navrhujúceho subjektu mali rovnakú príležitosť vystaviť svoje obchodné značky;
- c) musia zabezpečiť, aby:
 - i) obchodné značky sa vystavili spolu rovnako viditeľnou mierou v inej zóne, než je zóna vyčlenená pre hlavné posolstvo Únie;
 - ii) vystavením obchodných značiek sa neoslabilo hlavné posolstvo Únie;
 - iii) hlavné posolstvo Únie nebolo zatienené materiálom súvisiacim s obchodnou značkou, napríklad obrázkami, farbami, symbolmi;
 - iv) vystavené obchodné značky mali len podobu vizuálneho materiálu, nešlo o propagačné predmety ani maskotov, a mali menší formát než hlavné posolstvo Únie. Údaj o obchodnej značke nemôže mať podobu audiomateriálu.

Článok 6

Osobitné požiadavky

1. Pri predvádzaniach a ochutnávkach možno obchodné značky vystaviť len:

- a) spolu, na transparente umiestnenom na prednej strane pultu stánku alebo rovnocenného podstavca. Plocha transparentu nesmie byť väčšia než 5 % celkovej plochy prednej strany pultu alebo rovnocenného podstavca, alebo každú obchodnú značku jednotlivo v oddelených a rovnakých kabínach a neutrálnym a rovnakým spôsobom na prednej strane pultu kabíny alebo rovnocenného podstavca. V takom prípade zobrazená obchodná značka nesmie byť väčšia než 5 % celkovej plochy prednej strany pultu kabíny alebo rovnocenného podstavca.

2. Na webových lokalitách možno obchodné značky zobraziť spolu jedným z týchto dvoch spôsobov:

- a) v podobe transparentu na spodnej časti webovej lokality, pričom jeho veľkosť nesmie byť väčšia než 5 % celkovej plochy webovej lokality a všetky obchodné značky musia byť menšie než emblém Únie odkazujúci na spolufinancovanie zo zdrojov Únie;
- b) na špecializovanej webovej lokalite, inej než domovskej stránke, pričom každá obchodná značka musí byť zobrazená neutrálnym a rovnakým spôsobom.

3. Na tlačových materiáloch distribuovaných na predvádzaniach a ochutnávkach možno obchodné značky zobraziť len spolu na transparente na spodnej strane, pričom jeho veľkosť nesmie byť väčšia než 5 % celkovej plochy strany.

Článok 7

Počet obchodných značiek, ktoré sa majú zobraziť

1. Zobrazuje sa minimálne päť obchodných značiek.
2. Odchylene od odseku 1 je možné zobraziť menej než päť obchodných značiek, ak sú splnené tieto dve podmienky:
 - a) v členskom štáte pôvodu navrhujúceho subjektu existuje menej obchodných značiek vzhľadom na výrobok alebo systém, na ktoré sa program vzťahuje;
 - b) z náležite opodstatnených dôvodov nebolo možné zorganizovať program zameraný na viaceré výrobky alebo krajiny, ktorý by umožňoval zobrazenie viacerých obchodných značiek.
3. Splnenie podmienok uvedených v odseku 2 musí navrhujúci subjekt náležite odôvodniť a podložiť všetkými potrebnými dokumentmi vrátane dokladov o tom, že kontaktoval iné navrhujúce subjekty a navrhol im vytvoriť spoločne program zameraný na viaceré výrobky alebo krajiny, ako aj dôvodov, prečo sa takýto program nezostavil.
4. Ak sa zobrazuje menej než päť obchodných značiek, uplatňujú sa pravidlá stanovené v článku 6 a plocha vyčlenená pre obchodné značky sa úmerne zmenší.

Článok 8

Údaj o systémoch oprávnených podľa článku 5 ods. 4 písm. d) nariadenia (EÚ) č. 1144/2014, ktoré sú zaregistrované ako ochranné známky

Ak sa program týka systému podľa článku 5 ods. 4 písm. d) nariadenia (EÚ) č. 1144/2014, články 5, 6 a 7 sa neuplatňujú na názvy a logá tých systémov, ktoré sú zaregistrované ako ochranné známky.

KAPITOLA III

RIADENIE JEDNODUCHÝCH PROGRAMOV

ODDIEL 1

Realizácia a financovanie programov

Článok 9

Určenie príslušných orgánov

Členské štáty určia príslušné vnútrostátné orgány zodpovedné za vykonávanie tohto nariadenia.

Členské štáty oznamia Komisii názvy a kompletné údaje určených orgánov, ako aj všetky zmeny v tejto súvislosti.

Komisia poskytne tieto informácie k dispozícii verejnosti vo vhodnej forme.

Článok 10

Uzatváranie zmlúv

1. Komisia po prijatí vykonávacieho aktu uvedeného v článku 11 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 1144/2014 postúpi kopie vybraných programov dotknutým členským štátom.

2. Členské štáty bezodkladne informujú dotknuté navrhujúce subjekty, či ich žiadosť bola prijatá alebo nie.
3. Členské štáty uzatvárajú zmluvy na realizáciu programov s vybranými navrhujúcimi subjektmi do 90 kalendárnych dní od oznamenia aktu Komisie uvedeného v článku 11 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 1144/2014 za predpokladu, že subjekty zodpovedné za realizáciu uvedené v článku 13 uvedeného nariadenia boli vybrane podľa postupu uvedeného v článku 2 delegovaného nariadenia (EÚ) 2015/1829. Po uplynutí tejto lehoty sa nesmie uzatvoriť žiadna zmluva bez predchádzajúceho súhlasu Komisie.
4. Dátumom začatia realizácie programu je prvý deň mesiaca nasledujúceho po dátume podpisania zmluvy. Dátum začatia však možno posunúť o šest mesiacov, predovšetkým na účely zohľadnenia sezónnosti výrobku, na ktorý sa program vzťahuje, alebo účasti na konkrétnom podujatí alebo veľtrhu.
5. Členské štáty použijú vzorové zmluvy, ktoré im poskytne Komisia.
6. Členské štáty môžu prípadne zmeniť niektoré podmienky vzorových zmlív, aby zohľadnili vnútrostátne predpisy, ale iba do tej miery, aby neboli porušené právne predpisy Únie.

Článok 11

Realizácia programu zo strany navrhujúcich subjektov

Samotný navrhujúci subjekt môže realizovať určité časti jednoduchých programov, za predpokladu splnenia týchto podmienok:

- a) navrhujúci subjekt má minimálne trojročné skúsenosti s realizáciou informačných a propagačných akcií a
- b) navrhujúci subjekt zaručí, že náklady na opatrenia, ktoré plánuje sám vykonávať, nepresiahnu sadzby, ktoré sa na trhu bežne uplatňujú.

Článok 12

Povinnosti vzhľadom na informácie a záznamy

1. Navrhujúce subjekty sú povinné informácie aktualizovať a informovať dotknuté členské štáty o udalostiach a okolnostiach, ktoré môžu výrazne ovplyvniť realizáciu programu alebo finančné záujmy Únie.

2. Navrhujúce subjekty a vykonávacie subjekty uchovávajú záznamy a inú podkladovú dokumentáciu preukazujúcu správnu realizáciu programu a náklady vykázané ako oprávnené, a to predovšetkým:

- a) v prípade skutočných nákladov: primerané záznamy a inú podkladovú dokumentáciu na preukávanie vykázaných nákladov, ako sú zmluvy, subdodávateľské zmluvy, faktúry a účtovné záznamy. Postupy účtovania nákladov a interné kontrolné postupy musia umožňovať priame porovnanie vykázaných súm, súm zaznamenaných v ich účtovníctve a súm uvedených v podkladovej dokumentácii.

Pokiaľ ide o osobné náklady, navrhujúce subjekty a vykonávacie subjekty sú povinné viesť časový výkaz s počtom vykázaných hodín. V prípade, ak nie sú k dispozícii spoľahlivé časové výkazy o hodinách odpracovaných v súvislosti s opatrením, členský štát môže akceptovať alternatívne dôkazy preukazujúce vykázaný počet hodín, ak sa domnieva, že poskytujú primeranú úroveň uistenia.

Pri osobách pracujúcich výlučne na programe sa nevyžaduje časový výkaz, ale podpísané vyhlásenie potvrzujúce, že dotknuté osoby pracovali výlučne na opatrení;

- b) v prípade paušálnych nákladov: primerané záznamy a inú podkladovú dokumentáciu na preukávanie oprávnenosti nákladov na základe, z ktorého sa počítá paušálna suma.

Článok 13

Vyplatenie zálohovej platby

1. Navrhujúci subjekt do 30 dní od dátumu podpisania zmluvy uvedenej v článku 10 môže predložiť dotknutému členskému štátu žiadosť o zálohovú platbu spolu so zábezpečou stanovenou v odseku 2 tohto článku.
2. Zálohová platba sa vyplatí pod podmienkou, že navrhujúci subjekt zložil zábezpečku rovnocennú so sumou zábezpeky v prospech členského štátu v súlade s kapitolou IV delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) č. 907/2014 (¹).
3. Zálohová platba môže dosahovať maximálne výšku 20 % maximálneho finančného príspevku Únie, ako sa uvádzajúce v článku 15 nariadenia (EÚ) č. 1144/2014.
4. Členský štát uhradí zálohovú platbu buď do 30 dní od dátumu doručenia zábezpečky stanovenej v odseku 2 alebo do 30 dní od dátumu, ktorý je desať dní pred dátumom začatia realizácie programu, podľa toho, ktorý dátum je neskorší.
5. Zálohová platba sa zúčtuje pri vyplatení zostatku.

6. Odchylene od odsekov 1 a 5 tohto článku môže navrhujúci subjekt so sídlom v členských štátoch prijímať aj finančné pomoc podľa článku 15 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 1144/2014 požiadať o zálohovú platbu v dvoch častiach. Žiadatelia, ktorí sa rozhodnú využiť možnosť, musia požiadať o prvú časť svojej zálohovej platby v lehote stanovenej v odseku 1 tohto článku. Žiadosť o zostávajúcu časť zálohovej platby možno podať až po vyúčtovaní prvej časti zálohovej platby.

Článok 14

Žiadosť o priebežné platby

1. S výnimkou posledného roku realizácie programu podávajú navrhujúce subjekty žiadosti o priebežné platby finančného príspevku Únie členskému štátu do 60 dní od dátumu ukončenia roku realizácie programu.
2. Takéto žiadosti sa musia vzťahovať na oprávnené náklady vzniknuté počas dotknutého roku a sprievodný dokument k nim musí tvoriť priebežná správa obsahujúca pravidelnú finančnú správu a pravidelnú technickú správu.
3. Pravidelná finančná správa uvedená v odseku 2 musí zahŕňať:
 - a) finančný výkaz každého navrhujúceho subjektu s podrobným prehľadom oprávnených nákladov zahrnutých v programe a vyhlásenie osvedčujúce, že:
 - poskytnuté informácie sú úplné, spoľahlivé a pravdivé,
 - vykázané náklady sú oprávnené podľa článku 4 delegovaného nariadenia (EÚ) 2015/1829,
 - náklady možno zdokladovať primeranými záznamami a podkladovou dokumentáciou predkladanou na požiadanie alebo pri kontrolách stanovených v tomto nariadení;
 - b) osvedčenie o finančných výkazoch, ktoré vydal schválený externý audítory pre dotknutý navrhujúci subjekt, ak finančný príspevok Únie k skutočným nákladom programu predstavuje minimálne 750 000 EUR a suma finančného príspevku Únie k skutočným nákladom, o poskytnutie ktorej sa žiada v podobe priebežných platieb, predstavuje

(¹) Delegované nariadenie Komisie (EÚ) č. 907/2014 z 11. marca 2014, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1306/2013, pokiaľ ide o platobné agentúry a ostatné orgány, finančné hospodárenie, schvaľovanie účtovných závierok, zábezpečky a používanie eura (Ú. v. EÚ L 255, 28.8.2014, s. 18).

minimálne 325 000 EUR. Osvedčenie dokladá oprávnenosť nákladov navrhovaných v súlade s článkom 4 delegovaného nariadenia (EÚ) 2015/1829 a splňanie zmluvných záväzkov stanovených v článku 12 ods. 2 tohto nariadenia;

c) kópie príslušných faktúr a podkladovú dokumentáciu preukazujúcu oprávnenosť nákladov v prípadoch, keď sa nevyžaduje osvedčenie uvedené v písmene b).

4. Pravidelná technická správa uvedená v odseku 2 musí zahŕňať:

- a) kópie všetkého, aj vizuálneho, materiálu, ktoré ešte neboli postúpené členskému štátu;
- b) opis činností vykonávaných v období, na ktoré sa vzťahuje priebežná platba, na základe ukazovateľov výstupu a výsledkov programu uvedených v článku 22, a
- c) odôvodnenie prípadných rozdielov medzi činnosťami plánovanými v programe a ich očakávanými výsledkami a vykonanými činnosťami a dosiahnutými výsledkami.

Článok 15

Žiadosti o vyplatenie zostatku

1. Žiadosť o vyplatenie zostatku podáva navrhujúci subjekt členskému štátu v lehote 90 dní od dátumu ukončenia programu, na ktorý sa vzťahuje zmluva uvedená v článku 10.

2. Žiadosť sa považuje za prípustnú, ak sprievodný dokument k nej tvorí posledná priebežná správa, záverečná správa a štúdia výsledkov informačných a propagačných akcií.

3. Posledná priebežná správa uvedená v odseku 2 sa vzťahuje na posledný rok realizácie programu. Navrhujúce subjekty vo svojich finančných výkazoch osvedčia, že vykázali všetky príjmy.

4. Záverečná správa uvedená v odseku 2 musí zahŕňať:

- a) záverečnú finančnú správu obsahujúcu záverečný súhrnný finančný výkaz, ktorý zostavil navrhujúci subjekt, konsolidované finančné výkazy za všetky priebežné platby vykazujúce všetky vynaložené výdavky;
- b) záverečnú technickú správu, ktorá obsahuje:
 - i) prehľad vykonaných činností a výstupov a výsledkov programu podľa ukazovateľov uvedených v článku 22 a
 - ii) zhrnutie na účely uverejnenia.

5. Štúdiu výsledkov propagačných a informačných opatrení uvedenú v odseku 2 vykoná nezávislý externý orgán. Uvedený externý orgán na tento účel použije ukazovatele uvedené v článku 22.

Článok 16

Platby vykonané členským štátom

1. Zálohové platby uvedené v článku 13 a priebežné platby uvedené v článku 14 spolu nesmú presahovať 90 % celkového finančného príspevku Únie uvedeného v článku 15 nariadenia (EÚ) č. 1144/2014.

2. Členské štaty uhradia platby uvedené v článkoch 14 a 15 do 60 dní od doručenia žiadosti o platbu za predpokladu, že sa vykonali všetky kontroly v súlade s týmito nariadením.

3. Ak sú potrebné ďalšie administratívne kontroly uvedené v článku 19 alebo kontroly na mieste uvedené v článku 20, členský štát môže lehotu uvedenú v odseku 2 predĺžiť a upovedomiť o tejto skutočnosti navrhujúci subjekt.

Článok 17

Zamietnutie neoprávnených nákladov a vymoženie neoprávnených platieb

1. Členský štát v čase úhrady priebežnej platby, záverečnej platby alebo po ich uhradení zamietne všetky náklady, ktoré sa považujú za neoprávnené, predovšetkým na základe kontrol stanovených v tomto nariadení.
2. Navrhujúci subjekt vráti neoprávnené platby v súlade s kapitolou III oddielom 1 vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) č. 908/2014 (¹).

Uplatňuje sa úroková sadzba stanovená v článku 83 ods. 2 písm. b) delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) č. 1268/2012 (²).

ODDIEL 2

Kontrola realizácie programov a oznamenia členských štátov

Článok 18

Kontroly postupov výberu vykonávacích subjektov

Členský štát pred podpísaním zmluvy uvedenej v článku 10 skontroluje, či vykonávacie subjekty boli vybrané v súťažnom konaní stanovenom v článku 2 delegovaného nariadenia (EÚ) 2015/1829.

Článok 19

Administratívne kontroly jednoduchých programov

1. Členské štáty pri administratívnych kontrolách systematicky overujú žiadosti o platby, a predovšetkým správy tvoriace sprievodné dokumenty k žiadostiam, ako aj oprávnenosť nákladov podľa článku 4 delegovaného nariadenia (EÚ) 2015/1829.
2. Členské štáty požiadajú o dodatočné informácie, ktoré považujú za potrebné, a v prípade potreby vykonajú ďalšie kontroly, predovšetkým ak:
 - a) vyžadané správy neboli predložené alebo úplné;
 - b) z administratívneho preskúmania osvedčenia o finančných výkazoch nevyplynuli primerané dôkazy oprávnenosti nákladov podľa článku 4 delegovaného nariadenia (EÚ) 2015/1829 ani splnenie zmluvných záväzkov uvedených v článku 12 ods. 2 tohto nariadenia, alebo
 - c) existujú pochybnosti o oprávnenosti nákladov vykázaných vo finančných výkazoch.

Článok 20

Kontroly jednoduchých programov na mieste

1. Členské štáty vyberajú žiadosti o platby na kontrolu na základe analýzy rizika.

Výber prebieha tak, aby sa zabezpečilo vykonanie kontroly na mieste každého jednoduchého programu aspoň raz počas jeho realizácie medzi prvou priebežnou platbou a úhradou zostatku.

(¹) Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) č. 908/2014 zo 6. augusta 2014, ktorým sa stanovujú pravidlá uplatňovania nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1306/2013 vzhľadom na platobné agentúry a ostatné orgány, finančné hospodárenie, schvaľovanie účtovných závierok, pravidlá kontroly, zábezpeky a transparentnosť (Ú. v. EÚ L 255, 28.8.2014, s. 59).

(²) Delegované nariadenie Komisie (EÚ) č. 1268/2012 z 29. októbra 2012 o pravidlach uplatňovania nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012 o rozpočtových pravidlach, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie (Ú. v. EÚ L 362, 31.12.2012, s. 1).

2. Kontroly na mieste pozostávajú z technických a účtovných kontrol v priestoroch navrhujúceho subjektu a prípadne aj vykonávacieho subjektu. Členské štáty overujú, či:

- a) sú informácie a predložené dokumenty presné;
- b) náklady boli vykázané v súlade s článkom 4 delegovaného nariadenia (EÚ) 2015/1829 a článkom 12 ods. 2 tohto nariadenia;
- c) sú splnené zmluvné záväzky stanovené v zmluve uvedenej v článku 10;
- d) sú dodržané články 10 a 15 nariadenia (EÚ) č. 1144/2014.

Členské štáty bez toho, aby bolo dotknuté nariadenie Komisie (ES) č. 1848/2006⁽¹⁾, informujú Komisiu pri prvej príležitosti o akýchkoľvek nezrovnalostach zistených pri kontrolách.

Kontroly na mieste možno obmedziť na vzorku, ktorú tvorí aspoň 30 % oprávnených nákladov. Takáto vzorka musí byť spoľahlivá a reprezentatívna.

Členský štát v prípade zistenia nedodržania predpisov skontroluje všetky doklady týkajúce sa vykázaných nákladov alebo výsledky extrapoluje zo vzorky.

3. Členské štáty vypracujú za každú kontrolu na mieste správu. V týchto správach jasne špecifikujú rozsah a výsledky vykonaných kontrol.

Článok 21

Oznámenia o jednoduchých programoch adresované Komisii

1. V súvislosti so všetkými platbami na jednoduché programy členské štáty do 15. júla každého roku Komisii oznamia tieto údaje za predchádzajúci kalendárny rok týkajúce sa:

- a) finančného plnenia a ukazovateľov výstupu uvedených v článku 22;
- b) vplyvu programov posúdených na základe systému ukazovateľov uvedeného v článku 22;
- c) výsledkov administratívnych kontrol a kontrol na mieste vykonaných v súlade s článkami 19 a 20.

2. Tieto údaje sa oznamujú elektronickými prostriedkami pomocou technických špecifikácií prenosu údajov, ktoré poskytuje Komisia.

KAPITOLA IV

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 22

Systém ukazovateľov na posúdenie vplyvu informačných a propagačných programov

1. V tomto nariadení sa stanovuje spoločný rámec posudzovania vplyvu informačných a propagačných programov na základe systému ukazovateľov. Tento systém pozostáva z týchto troch súborov ukazovateľov výkonnosti: ukazovatele výstupu, výsledkov a vplyvu.

- a) Ukazovatele výstupu slúžia na určenie miery realizácie činností stanovených v každom programe.
- b) Ukazovatele výsledkov slúžia na meranie priamych a nepriamych účinkov činností.
- c) Ukazovatele vplyvu slúžia na meranie iných výhod než sú priame účinky.

⁽¹⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 1848/2006 zo 14. decembra 2006 o nezrovnalostach a vymáhaní súm neoprávnene vyplatených v súvislosti s financovaním Spoločnej poľnohospodárskej politiky, o organizácii informačného systému v tejto oblasti a o zrušení nariadenia Rady (EHS) č. 595/91 (Ú. v. EÚ L 355, 15.12.2006, s. 56).

2. Navrhujúci subjekt musí v každom návrhu informačného a propagačného programu, ktorý predkladá Komisii, špecifikovať, aké ukazovatele z každého súboru ukazovateľov výkonnosti sa použijú na posúdenie vplyvu predmetného programu. Navrhujúci subjekt v relevantných prípadoch použije ukazovatele stanovené v prílohe alebo môže použiť iné ukazovatele, ak môže preukázať, že ide o ukazovatele vhodnejšie vzhľadom na povahu dotknutého programu.

Článok 23

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť siedmym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Uplatňuje sa od 1. decembra 2015 na návrhy programov predkladané od 1. decembra 2015.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatnitelné vo všetkých členských štátach.

V Bruseli 7. októbra 2015

*Za Komisiu
predseda
Jean-Claude JUNCKER*

PRÍLOHA

Zoznam ukazovateľov na posúdenie vplyvu informačných a propagačných programov uvedený v článku 22

Systém ukazovateľov týkajúcich sa činností, ktoré vykonali navrhujúce subjekty v rámci informačných a propagačných programov, nezachytáva nevyhnutne všetky faktory, ktoré sa môžu prejavíť a ovplyvniť výstupy, výsledky a vplyv operačného programu. V tejto súvislosti by sa mali informácie vyplývajúce z ukazovateľov vykladať v zmysle kvantitatívnych a kvalitatívnych informácií týkajúcich sa ostatných klúčových faktorov, ktoré prispievajú k úspešnosti alebo zlyhaniu realizácie programu.

1. Ukazovatele **výstupu napríklad zahŕňajú:**

- počet zorganizovaných podujatí,
- počet spotov odvysielaných v televízii/rozhlase alebo uverejnených tlačových alebo online reklám,
- počet tlačových správ,
- veľkosť cieľovej skupiny, na ktorú sú zamerané konkrétné činnosti (napríklad počet profesionálov, ktorým boli adresované hromadne zasielané propagačné materiály),
- počet abonentov informačných bulletinov zasielaných elektronickou poštou.

2. Ukazovatele **výsledkov napríklad zahŕňajú:**

- počet profesionálov/odborníkov/dovozcov/spotrebiteľov, ktorí sa zúčastnili na podujatí (napr. semináre, workshopy, ochutnávky atď.),
- počet profesionálov/odborníkov/dovozcov/spotrebiteľov, ku ktorým sa dostali televízne/rozhlasové spotty alebo tlačová/online reklama,
- počet profesionálov/odborníkov/dovozcov/spotrebiteľov, ktorí sa zúčastnili na podujatí a kontaktovali organizácie výrobcov/výrobcov,
- počet bezplatných článkov uverejnených v tlači v období, na ktoré sa vzťahuje správa o informačnej kampani,
- počet návštevníkov webovej lokality alebo klikov na tlačidlo „páči sa mi to“ na príslušnej stránke na sieti Facebook,
- hodnota mediálnych príspevkov.

3. Ukazovatele **vplyvu napríklad zahŕňajú:**

- trendy predaja v rámci sektora v roku nasledujúcim po propagačnej kampani v regióne, kde prebiehala, v porovnaní s predchádzajúcim rokom a v porovnaní so všeobecnými trendmi predaja na predmetnom trhu,
- trendy spotreby predmetného výrobku v danej krajine,
- hodnota a objem vývozu propagovaného výrobku z Únie,
- zmena podielu výrobkov Únie na trhu,
- trend priemernej predajnej ceny vyvážaného výrobku v krajine, kde prebehla kampaň,
- zmena miery spoznania log systémov kvality Únie,
- zmena imidžu kvalitných výrobkov Únie,
- nárast informovanosti o prirodzených pozitívnych vlastnostiach/iných prednostiach poľnohospodárskych výrobkov Únie uvedených v článku 3 písm. a) nariadenia (EÚ) č. 1144/2014,
- nárast dôvery spotrebiteľov po realizácii programu,
- návratnosť investící (NI).